

## Δημήτρης Βάρσος

### Ποιήματα

Στόν Ὀδηγό Συναυλιῶν  
θά βρήτε γιά τόν Ὁφφεμπαχ  
πού γραφε ἐμβατήρια  
γιά τίς ἐκτελέσεις μας

στ' ἄκουσμά τους μᾶς  
ζητωκράγαζαν  
οἱ μελλοθάνατοι συνωμότες  
καὶ φεύγαν ἀπαλά, λικνιστικά,  
—ἄν καὶ πρωτάρηδες κάθε φορά—  
μπριόζικα χορεύοντας κάν-κάν

ἄστραφτε τό κέφι  
ἔξυπνο, λεπτό, ίδιως πού  
καθάριζαν οἱ  
ἀνακτορικές γάτες στό σαλόνι  
γουργουρίζοντας ὑπό διεύθυνση Ὁφφεμπαχ  
κόκαλα καπνιστά τῶν ἔχθρῶν τοῦ καθεστῶτος

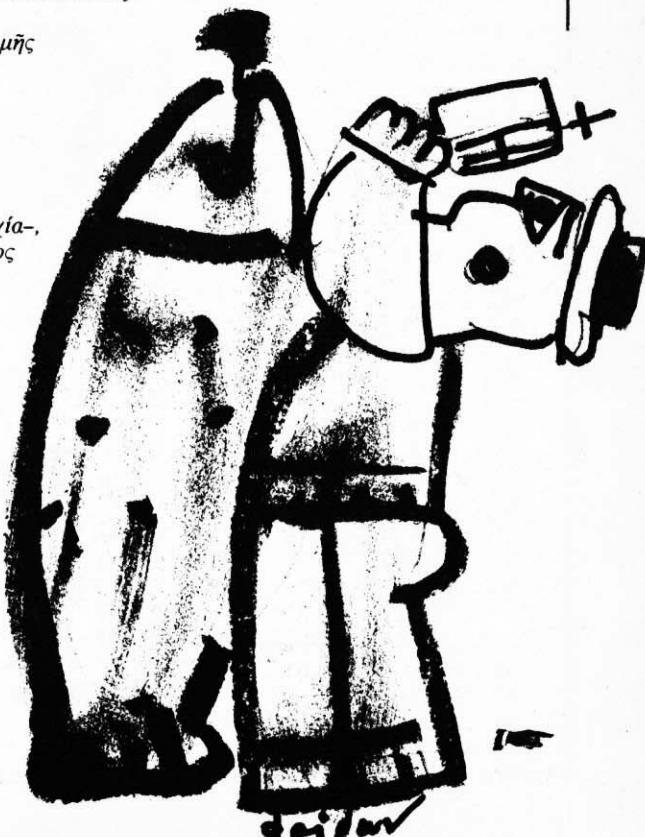
καὶ χύνονταν ποταμοί κυρίες τῆς τιμῆς  
ἀγκαλιάζοντας ἐπιβραβευτικά  
τίς γάτες πού κοίταγαν βουβά  
trop sérieux

μά ἔσβησε ὁ ρομαντισμός,  
ὁ Γαλάζιος Δούναβης, οἱ Στράους,  
ὁ Ὁφφεμπαχ, —παρά τῇ τόσῃ εὐτυχίᾳ—,  
ἡ εὐγένεια πού βγαινε ἀπ' τό πάθος

κι ἐνῷ οἱ νεκροί πληθαίνουν  
δὲ βρίσκουμε ἔνα  
ἀνεκτό μουσικό  
τῶν ἐκτελέσεων

∞

λόγια  
τρυφερῆς βουνίσιας  
ράχης  
μάγια  
μαραμένου κοκκινόξανθου  
κεντριοῦ  
πού χει ὅμως  
ζωή  
κι ἀπορεῖς  
κλασική  
καθηλωμένη  
κολόνα



φθίστης  
τυλιγμένη μεσημέρι  
πώς κοκκινόξανθο  
κι έχει ζωή  
ἄπραγα  
καλοκάγαθη  
ἀπορεῖς σέ  
θάμνους φαιεινῆς  
σωτηρίας  
πού ξατμίστηκε  
χαμένη  
άμφιβιο  
έξω από  
θάλασσα κι ἀναπνοή  
στενάζεις  
ποῦ φωνή μεγάλη  
εύκαιρια  
πάλι  
νά διαλέξεις  
μ' εναίσθητη  
κατανόηση  
πάντα  
σέ λυπάμαι  
καημένε Δημήτρη

∞

ξερό σῶμα τοῦ  
'Ιάσωνα  
ἀναπαύεται ἀπό  
σήμερα ἐλεύθερα  
σέ ξένο χῶμα χωρίς  
εἰσητήριο

χωρίς τή μητερούλα νά τό  
φιλεύει  
τόν ἄγγελο  
νά προστατεύει  
τόν ἄνεμο νά  
τόν πλανεύει

καλωσορίζει  
σέ καθαρή  
λίμνη  
πέρα ἀπό παλιές  
ντροπές  
καλοπροαίρετους  
ἀναχωρητές

μ' ἀμοιβαία ἀναγνώριση  
τῶν καλῶν νερῶν  
πού χαρίζουν  
πνιγμό χωρίς

προκατάληψη  
ūστερης ὕδρας  
εύτυχία  
κερδίζει δύνωρη μέχρι  
τότε δημόσια  
τρυφερότητα  
ὅσο τό βάρος τῶν τελευταίων λεφτῶν  
ἐπιτείνεται

Δημήτρης Βάρσος

